

‘Bad sex’

Segons que he llegit en un diari, el 25 de novembre deuen haver atorgat, a Londres, un dels premis més curiosos del món de les lletres, un premi segurament necessari. Va ser idea del senyor Auberon Waugh, fill d'aquell Evelyn Waugh que fou novel·lista famós i del qual per ací ja no es recorda ningú. I no el concedeix qualsevol colla de graciosos o d'indocumentats, sinó la *Literary Review*, ben prestigiosa i solemne. Pareix que l'han rebut ja, al llarg de quinze edicions, alguns autors de molt de pes, des de Tom Wolfe fins a Norman Mailer, que el va guanyar l'any passat i que hauria de saber més del bon sexe que no del dolent, vista la seua vida i obra. Perquè el premi va dedicat, justament, a les mostres de mal sexe en la literatura, es diu *Bad sex*, i s'adjudica solemnement a la pitjor descripció, la més insubstancial, la més tòpica o la més poc encertada, d'una escena de sexe en una novel·la. Segons que explica Waugh fill, serveix per a "reclamar delicadament l'atenció dels autors i dels editors sobre les escenes de sexe cru, privades de gust, sovint superficials i redundants a les novel·les modernes". I també, diu, per a desanimar l'autor premiat, de manera que ho pense una mica millor abans d'escriure segons què. Però deu ser que els escriptors no es desanimen, i entre els seleccionats d'enguany apareixen també noms importants, des de l'historiador Simon Montefiore a Isabel Fonseca (la dona de Martin Amis) o a Paulo Coelho. Reconec que no sóc lector assidu d'aquests autors, i ni tan sols lector eventual de Coelho, que em provoca una somnolència previsible. Però també, entre els candidats, hi apareix el senyor Alastair Campbell, que va ser el cèlebre estrateg de Tony Blair en matèria de propaganda i comunicació, un dels pilars del nou laborisme i de la tercera via de l'esquerra europea, si és que encara és esquerra, però això no fa al cas. Ara el bon home s'ha passat a la via narrativa, i publica *All in the Mind* ('Tot en la ment'), que pareix que a Anglaterra és un esdeveniment literari, per raons del tot extraliteràries, tal com sol passar. El passatge

Joan Francesc Mira

pel qual ha estat seleccionat és impagable. Diu: "He wasn't sure where his penis was in relation to where he wanted it to be, but when her hand curled around it once more, and she pulled him towards her, it felt right..." O siga, més o menys:

"No estava segur d'on era el seu penis, amb relació a on ell volia que fora, però quan la mà d'ella el va rodejar una altra vegada, i el va atraure cap a ella, va sentir que tot anava bé." Per a un autor que col·laborà en la fantasia de les armes de Saddam, no sembla molt convincent.

N'hi ha de pitjors, com l'escena del paradís de Paulo Coelho: "The moment when Eve was reabsorbed into Adam's body and the two halves became Creation. At last, she could no longer control the world around her...": "El moment en què Eva va ser reabsorbida en el cos d'Adam i les dues meitats esdevingueren Creació. Finalment, no podia controlar el món al seu voltant..." I després de "gavines" i de "sabor de sal", conclou amb "gold light, which grew and grew until it touched the most distant star in the galaxy": "una llum daurada que creixia i creixia fins que tocà l'estrella més distant de la galàxia". No es pot demanar més, en un escriptor d'èxit planetari. Continuarà amb algunes citacions més, ridícules o cursis, però acabaré amb un autor de casa nostra, ben famós i triomfant, en l'inici d'una escena llarguíssima de sexe violent, amb molt de semen i molta suor, amb tot de cadenes i d'estiraments de braços i de cames, amb molta sodoma i gomorra i fantasies de marquès de Sade, però amb una senyoreta encantada, voluntària i feliç. En l'inici, doncs, el segon individu del primer trio de mascles llogats per a la festa privada de la protagonista, li va agafar el cap (ella és al poltre de la tortura-plaer, encadenada, estirada), "el va incorporar, i li va ficar el membre dins la boca, movent-se rítmicament com és costum en aquests casos". Llàstima que no siga una novel·la d'enguany, i que no la coneguen els de la *Literary Review*: "com és costum en aquests casos", en efecte, mereix premi d'honor.

“No estava segur d'on era el seu penis, amb relació a on ell volia que fora, però quan la mà d'ella el va rodejar una altra vegada, i el va atraure cap a ella, va sentir que tot anava bé.’ Per a un autor que col·laborà en la fantasia de les armes de Saddam, no sembla molt convincent”